

SƠ ĐỒ TÂM THỨC TRONG UẾ ĐỘ

Lời bàn:

Trục tung: tượng trưng cho cao độ của sự nhập định, với những thế giới sau đây.

Từ thấp lên cao, lần lượt ta có:

- Dục giới: các thế giới ở mức độ Cận Định.

Đặc điểm:

Ở đây, tư duy (suy nghĩ) đứng đầu (vì họ thường dùng tư duy nên những hiện tượng này thường đứng SAU hiện tượng kia: Họ khó hoặc không thể biết một cách chính xác cái gì sẽ xảy ra sau đó. (Đó là đặc điểm của tư duy). Có Nam, có Nữ, có ăn uống và giao dâm. Bao gồm các thế giới từ: Tha Hoá Tự Tại, qua Con Người, đến A Tỳ Địa Ngục.

- Sắc Giới (từ Sơ Thiên đến Tứ Thiên) các thế giới của sự nhập Chánh Định.

Đặc điểm:

Ở đây, chánh định đứng đầu (Vì họ thường dùng Chánh Định, nên những hiện tượng này đứng KẾ BÊN những hiện tượng kia: Họ có thể biết một cách chính xác cái gì sẽ xảy ra. (Đó là đặc điểm của Chánh Định). Không có Nam hay Nữ, không có ăn uống và giao dâm. Thức ăn của họ là đề mục thiền định.

- Vô Sắc giới: gồm tầng trời Không Vô Biên Xứ cho đến Phi Tưởng Phi Phi Tưởng Xứ. Tượng trưng cho các thế giới Vô Sắc: Sự chính xác của họ rất cao, Họ thường có Ngũ thông. Không có thân xác họ gồm toàn là tư tưởng.

- Sau đó chúng ta có một phần đường ngoằn ngoèo tượng trưng cho cái chết của một chư thiên ở Phi tưởng phi phi tưởng xứ (trong trường hợp này).

-: Tượng trưng cho Tử Tâm: Thế rồi họ lại phải đầu thai lại và làm lại chu kỳ mới nữa. Thật là chán.

Trục Hoành: Độ sâu của sự nhập định: Khi tập nhập chánh định chúng ta nên nắm vững Tầng Thiên của mình bằng:

Ví dụ:

- Độ Cao: Sơ thiên

- Độ sâu: Cùng một mức độ Sơ thiên như nhau, người mới tới Phạm Chúng Thiên (PCT) sẽ yếu hơn người tới cung trời Phạm Thiên. Và Phạm Thiên lại sẽ yếu hơn Đại Phạm Thiên (ĐPT). Nắm vững PCT, PT và ĐPT là người nắm vững Sơ thiên.

Ghi chú:

- Cảnh Sơ Thiên: Phạm Chúng Thiên (PCT), Phạm Thiên (PT), và Đại Phạm Thiên (ĐPT)

- Cảnh Nhị Thiên: Thiệu Quang Thiên (TQT), Vô Lượng Quang Thiên (VLQT), và Quang Âm Thiên (QAT)

- Cảnh Tam Thiên: Thiên Tịnh Thiên (TTT), Vô Lượng Tịnh Thiên (VLTT), Biến Tịnh Thiên (BTT)

- Cảnh Tứ Thiên: Quảng Quả Thiên (QQT), Vô Tướng Thiên (VTT), và Phước Sanh Thiên

- Tử tâm là trạng thái giao động của tâm lý khi thể xác nó chết, trạng thái giao động khi mình bước qua thế giới vật chất và thế giới của linh hồn. Đối với Chư Thiên hay mấy ông bà Tiên thì lại là: Sự di chuyển từ cõi này qua cõi kia của thần thức. Tử Tâm, trong mọi trường hợp đều có thể báo cho mình biết sự cao thấp qua cái "đi lên" hay "đi xuống", và đồng thời cũng có thể thông báo cho mình biết rằng mình đi "qua đó" với một cái nghiệp nặng hay nhẹ bằng vận tốc di chuyển trong cái ống. Nếu vận tốc tà tà, lừng lờ thì là nghiệp nhẹ (Thiên nhiều hơn ác). Còn lao đi vùn vụt là nghiệp nặng (ác nhiều hơn thiện).

SƠ ĐỒ TÂM THỨC

Hai Lúa vẽ 1999, vẽ lại theo yêu cầu 2008. TP chuyển qua Word 2008.

